

RADOST

SANJIN ĐUKIĆ

SADRŽAJ

RUJAN	1
Sukob	2
Dnevna soba	3
Radost	4
Prvaci	5
Drage dječje nesreće	6
Elektrana	7
Brojevi	9
David i Matej	11
Grozno	13
Zubni konac	14
Hokej	15
Podrum	16
Plato	17
DAH / DEF	18
Moje ljubavi	19
Iskrimo	20
Mrtav? Ne.	21

Jedan glas i prehlada	23
Egzodus	25
Imaj	26
Ručak	27
NAS DVOJE ŽIVIMO U STRAHU	28
Talkshow	29
Fiksator	30
Bez posla	32
Zadnji dan	34
Put na praznik	35
Trening	36
Turizam	37
Dobre si volje?	38
Ujutro ćemo	40
Istina	41
Vakumirani	43
Sve je otvoreno	45
Sad je u redu?	46
Retro	47

MOTOR TRISTEZA	48
Metanol	49
Napad panike	50
Ira i ja u ljeto	51
Bez struje	53
DOM ZA DJECU	54
Dom za djecu	55
Odselili smo	56
Ispod leda	57
Zelena jakna	58
Interpunkcije	59
Akcija	60
Porod	62
Pismo	63
Ozlijedi se	64
Ljubav dva (2)	65
Loš izlet	67
Točno	68
Kad gorim	69
Čokolada	70

Zlo	71
PESAH	72
Koliko mi je sve ovo važno	73
Mjesto za mene	74
Lak	75
Tvoj dan	76
Učinite kako kažem	77
Portugal gori	78
Borba za vlast	79
Dobar kraj	80
O autoru	81
Impresum	82

RUJAN

SUKOB

Društvo rođenih 29. veljače
besplatno jede po gradu
Neka zaniječe tko može
I neka ispravi kalendar
Malo ih je
i drže se ruku pod ruku
kad razbijaju kordon
uličnih svirača
Jedni protiv drugih
Uz prijeke poglede
krive tonove
i gratis juhu
Pa trk kroz ulicu
preko trga
Ususret jednom smjeru
U kasno poslijepodne
Nitko se neće izvući bez ozlijede
Ozljede neće nikog izvući
ispod tramvaja
im je ostao prijatelj
Njegovo oružje stopilo se s tlom
Genocid
Atraktivan genocid
Genocid za mlade
Što se još traže
i rado padaju pod nož
Umrijet će prije deserta
i nitko im neće doći na koncert
A tek je rujan
Tek smo sazreli

DNEVNA SOBA

Elastični zglobovi
svezani šarenom trakom
Ti i ja
smo poklon jedno drugom
Samo zatvori oči
Iznenadenje
Priznajmo da to nismo očekivali

Zaspat ću u plakaru
na najvišoj polici
Pored Djeda mraza
od stare čokolade
kojem fali pola glave
i vojska pomoćnika
Visoko
jer tamo se držimo
Nitko te ne smije taknuti
i nitko neće
Zato sam bacio sve stolice
i kupio čarobne ljestve
koje liče na sofu
i rade na tajni znak

Dnevna soba
bez zrnca prašine
samo s mojim
otiscima na plakaru

RADOST

Radost

Katatonički luna park

Puškomitraljezom gađamo mete

Tebe rušimo u vodu

s crvene letve

Radost

Jeste li pali?

Pa, Lee

Pali li?

Pali nas šareni vrtuljak

iz kojeg ne mogu izaći predebeli ljudi

Metalna šipka

im je rebra

Hrane se zrakom

i u prolazu povraćaju

po okolnim štandovima

Radost

Katatonički luna park

Radim na žetone

Jedan za samoću

Dva za borbu u paru

Samo pazi

da ne pritisneš nešto krivo

i ubiješ onu koju si trebao spasiti

Čitaj uputstva

Prati tragove

Potplati me

Potplati me

Radost

Katatonički luna park

PRVACI

Rasplesali smo se, a?
Pa znaš da to ne smijemo
Mjesna zajednica
Sretni što se nismo nasukali
Što su naši simboli ostali netaknuti
Što se još uvijek možemo
okupiti na šahu
Ali nije zato uređena soba
Turnir
će svaki tren početi
a onda će isplivati pravi prvaci
Prvenstvo u moždanom udaru
daje prvenstvo moždanom udaru
Tko će se prvi sjetiti
Tko će najbrže do zida
Hoću li te prepoznati
Samo je to važno
Pobjednička momčad
Naslijeđen mentalitet
Nema tog udara koji to može izbrisati
i otjerati navijače
i zapaliti zastavu
i ostaviti me balavog
u potpunom mraku
Nema tog udara

DRAGE DJEČJE NESREĆE

Osteoporoza
upisana u knjigu žalbe
iskreno

mi je prirasla srcu

Flasteri

sa superljepilom

i crtanim likovima

šire mi se tijelom

Jedan potez

i nestaju

a praznina boli

Nisam umislio

da sam bolestan

Mene stvarno

sve boli

Ali ne žalim se

Prirodno sam hrabar

Gangrena i upala grla

su kod pedagogice

Prepisivali su na ispitu

i sad se samo možemo moliti

da ćemo ih ponovo vidjeti

Drage dječje nesreće

ELEKTRANA

Proizvodim previše vode
Fontana
Riječi mi se tope u ustima
Gubim se u gramatici
Bris grla je uspio
ali je nekako
rijedak

Čekanje
Nema informacija
Samo optički salon
što iz samilosti
ne naplaćuje usluge

Kad god progovore
ništa ne razumijem
mada se sve rimuje
i košta
Za jednu jedinu veliku kovanicu
zabit će mi iglu u nos
i riješiti me mnoštva muka
Prokašljat ću iz navike
Iz navike se brinemo
Iz navike se ovdje više neću vratiti

Zadovoljan
Zdravlje mi nije narušeno
I ako se ambulanta uskoro uruši
ja sam svoje obavio
Samo...
Zašto od jutra
proizvodim toliko vode?
Elektrana

I zašto mi oči svijetle
kad ih zaklopim?
Od toga ne mogu spavati

BROJEVI

Nikada me nećeš zaboraviti
kažem ti

Protrčala sam
ispred tvoje kuće
u plavoj trenirci
Načas zastala
narasla
četiri centimetra
i produžila
još brže
Maleni plavi stroj
Najslađe dijete
u susjedstvu
predsjednik razreda
i miljenica
svih starijih
od 65 godina
Zajedno jedemo ribu
gledamo u tvoj prozor
a oni me hrabre
onako bez glasa
Danas su svi
u znak solidarnosti
obukli plave trenirke
i trčali sa mnom
Troje ih je umrlo usput
Umrli su sretni
Ja sam im unuka
Hvala im na tome

Imam pomoć od svih
Sve što zaželim

Pola penzije

Sliku uz krevet

Naslijeđenu posteljinu

Milost

Ali nemam tebe

Nemam tebe

DAVID I MATEJ

Sijamski blizanci
slijepljenih dlanova
ne podnose se baš
Nosim ga cijeli život.
reče lijevi
Mogao sam proći i bolje.
doda desni
Ali moglo je biti i gore.
Mogli ste imati jedno srce.
smirujem ih
Ta ljubav
više nije tako gruba
i njihove oči
sramežljivo se mjerkaju
Uvod
u provalu bijesa
i profinjenu
odmjerenu
mržnju
Sljedeće subote
bit će šest dana
kako su zamolili jedan drugog
da mu se obraća sa "vi"
Nakon toga
više ništa neće biti isto
Male stanice
i krv
uvode vize
i poskupljuju cestarinu
Tihi rat
za znojnu kožu
i dvije lijepe šake

Udarili bi se
ali to nije fer
Ova bol ima okus
Kiselo kad okrene na ljubav
i slatko
kad se zarati

GROZNO

Iredenta
mi je oprala zube
Cijepila iznad lakta
Naučila da vičem i plačem
u isto vrijeme
Cijelo vrijeme
Prvak sam ulice u tome
Počešljan na stranu i ispeglan na crtu
Model na Akademiji
s vazom između nogu
Nositelj žute majice
na utrci kroz drvored
I ti me nakon svega
ne prepoznaješ?

Grozno...

Aktivno pješačim svake subote...
Do vrha...
Natrag se otkotrljam...
Još uvijek ništa?...

Rolam se!
Skupljam marke!
Učim strane jezike
i psujem na njima!
Vodim starce preko ceste!
Čitam novine slijepcima!

Još uvijek...
ništa?

ZUBNI KONAC

Zubni konac
trga mliječne zube
Široko se smijemo
Pogledom se grlimo
Spavamo na trbuhu
Budimo
na svaki šum

Nije lako stariti
Napni se
Možda sve brže prođe
Možda niti ne bude
Samo preventivno
patimo

Stavi ih pod jastuk
/Ah, spavaš bez jastuka.../
Onda stisni u šaci
i do jutra
stvari mogu postati kakvim ih zamišljaš
Nema gužve u videoteci
Snijeg nije pao
a mladić na blagajni
nije bio duhovit
Samo užasno ljubazan

Nasmijat ću ti se
S pola metra bijele špage
što mi je zapela među zubima
Iritira desni
ali liječi
Sutra sam k'o nov

HOKEJ

Led
Grizemo ga
Imamo li šećernu bolest?
Provodimo li se?
Na dan
kad se svi vole
čvrstim ugrizom
lomim kocke
Preko njih je tekla voda
sad samo moja snaga
Nekoliko tona
na kvadratnom centimetru
Težak osmijeh
Još teže riječi
Zašto si blijed?
Led je tanak
Kontra nije uspjela
Pleksiglas
i ceremonija zatvaranja
U Skandinaviji
to je kultura
A ovdje...
Ha, ovdje
Ovdje sve to gledamo na mom malom TV-u
kojeg brutalno pretučem
svaki put kad nestane boje

PODRUM

Svježa zemlja
Kad me nahrane njom
bit ću opet mlad
Sam u preopterećenom liftu
koji brzinom zvuka
juri u podrum

Miris me puni
dok na vrećama lomim prste
Punim kante krumpirom
i priželjkujem
da moj lokot odbije
napad šipkom

Ovdje sam izgubio nevinost
prvi put oprao auto
i upoznao strah
Ovdje smo započeli
loviti jedni druge
Ovdje sam se uspješno
stopio s mrakom
i iz njega izašao mudriji
Ovdje sam pobijedio
i za to dobio loptom u glavu

Na moj znak svi se razbježite
Večer je topla
i sve bi moglo
završiti u suzama

PLATO

Snažne riječi

Snažne

Nose ovu kuću

Rađaju joj ciglu

Pozlaćuju štokove

Svi su susjedi

provalili u garažu

barem jednom

ali nikad ništa ukrali

Samo sjede unutra

i sjećaju se

Osjećaju se

Možda provozaju

biciklom oko zgrade

Možda pošaraju zid sprejom

Možda se zaljube

a možda otruju

Možda se jednom

sretnemo u prolazu

Zdravo

DAH / DEF

MOJE LJUBAVI

Moje ljubavi
Gole i mrtve
Potkradaju me svjesno
smisleno i često
s beskrajno previše pažnje
i prljavim noktima

Moje ljubavi
Gladne i stare
Poljube me prije sna
i zamotaju u brige
Moje ljubavi
Oduvijek poznate
prerijetko priznate
Pokvarene

Ja ću biti sila
kad me stavite na grudi
i samo jednim pokretom
objasnite sve
Ja ću biti

Moje ljubavi
Ljubavi
Ja ću biti
vi

ISKRIMO

Iskrimo

Ispadamo iz vozila u pokretu
pa se odbijemo od tla
nasmiješimo kameri
odaberemo stranu

Dan

Anti jack-pot je naš
Pogodak ravno iz kuta
Otplaćivat ćemo ga godinama
a ja se možda neću
buditi usred noći
i plakati
dok se ne ugušim

Iskrimo

Možda mi zato ne vidiš lice
Vatra razbijena u dijelove
Aparat za gašenje se uplašio

Nas dvoje živimo u strahu

MRTAV? NE.

Mirisni Che Guevara
ispunio je prostoriju
Preplanuo i zaljubljen
Rječit i šarmantan
Podijelio nam je svima brošure
dvaput naglasio
kako je Bolivija divna zemlja
i ponosno pokazao
rupe od metaka

Ovaj, niste li vi mrtvi?

*Mrtav?
Okrenuo se
Izgledam li ti mrtvo?*

Ne.

*Mrtav si koliko
dopustiš da te umrtve
Rekao je pokazujući
rane na leđima*

*Mene ništa ne boli
Malo parfema na živo meso
sol u kutu usana
košulja s kratkim rukavima
i trajat ću do jutra
Zapamti to, mala,
zapamti to*

*Dobro, Che,
moram pitati
Usne mi gore*

kad te pogledam

JEDAN GLAS I PREHLADA

Magnet

U kutiji s novčićima

Opasan za društvo

a opet tako

omiljen

Zagrli me

samo onako kako znaš

Stisni pluća

Ne dišem

samo udišem

ali ništa ne izlazi

Pločice s imenima

su okrenute naopak

pa se svi zovemo smiješno

Nema kutije za Rogera

Ostao je po strani

s crvenim krugom u rukama

Regor

Zazivali su

A on apsolutno ništa

nije shvatio

Imunitet mu slabi

Divljina je sve dalje

Budućnost je užasno glupa

Regor

Regor

Večera ti se stvrdnula

Gledamo se

dok ne proplačemo

Ljubimo
dok nam usne ne nateku
Živimo
jedan pored drugog
dok se ne nazovemo
prijateljima
i podijelimo strah
produžetaka

Penali su lutrija
U njih ne vjerujem

EGZODUS

Maleni auti voze
malene ljude
daleko
od malenog mene
Masovno
Što sam postao
od tako dobrog dječaka?
Čudovište
s ugodnim osmijehom
i zdravom prehranom
Hranim vas žitaricama
i sirovim krumpirom
Od njega dobivate temperaturu
vodene kozice
i autogol
Ispadate iz kupa
Dobivate razvod
u velikom paketu
iz Australije
Tamo sad žive
maleni ljudi

IMAJ

Imam kraljevski apartman
na osami
Zvučno izoliran
Neprobojan
Prerušen

Gledam u more
Svjetionici su krivo postavljeni
i katastrofa može početi
Stavi i meni tu crvenu traku
oko vrata
i organiziraj mi vrijeme za sve
Ljudi na vlasti
su obukli toalete
Svjetlucaju
i sretni su

Nećemo preko mosta
On zasad još služi za gledanje
Idemo okolo
kroz šest gradova
udaljenih
dva metra jedan od drugog
Čuva ih
prigradski autobus
Staje na svaki trzaj
i vozi te besplatno
jer je zaljubljen

Ljubazan sam s njim
Ovo su najosjetljivije godine
I ožiljci ostaju
za život

RUČAK

Zadnja loža
Zbog nje svi gledaju u nas
i naš
servirani ručak
Kuhan na pari
Ukrašen
Prestrašen

Što ti uistinu treba
ponesi sa sobom
ali, molim te
ponesi još nešto riječi
Nije sve ostalo
na kuhinjskom stolu
Mada nemaš dres
ti si
napadač
a mi se svi
samo branimo

OK?
Možemo dalje?
Naučili ste jezik?
Krenimo komunicirati

NAS DVOJE ŽIVIMO U STRAHU

TALKSHOW

Koža ti je slana
Grizem ti ruku
Tjeram
da me odgurneš
Hajde
Reci mi
Reci
Hajde
Hajde uznoji se
Možda uskoro
neću biti ovdje
Samo ugriz na ruci
Samo grlobolja
Samoća
Smetnje
jer smo od smeća
napravili antenu
pa naš talkshow
šumi

FIKSATOR

Fiksator

Da te ukoči u sjećanju

Da te toplina tjera samo

da mičeš očima

Trepćeš

i puštaš suze

a one love

jedna drugu

Rade malen potok

Do ruke

Do kraja spreja

Tope tu ukočenost

i

ti si polako

polako

opet pokretna

Gledam te bez riječi

kroz mutan prozor

dok visim s

vanjske strane

Još jedna stvar

koju nikako

nisam smio napraviti

Ali jesam

Jebi ga

Fiksator

Fiksiran na tvoju kičmu

kad prelazim preko nje jezikom

i mirišem ti kožu

Fino, jelda?

Malo teško kroz zatvoren prozor
i uže što se reže
na rubu zgrade

Fiksator
se potrošio
i granje na slici
pomaknuo je vjetar
Odnio ti kosu s lica
i osušio potok
Vruće je, jelda?
Mogli bi malo otvoriti prozor
ili si puhnuti
pod majicu

BEZ POSLA

Ispred moje zgrade
malo ukoso
preko zebre
parkirana su kola
hitne pomoći

Ne zbog mene
hvala na pitanju
Još uvijek
ne zbog mene
Mada lagao bi
kada ne bi priznao
da sam poluslijep
obliven znojem
drhtav
i hladan
vozio jutros kući
i samo čekao
gdje ću krivo
skrenuti
pa da tramvaj
pređe preko mene
i kroz mene
i priušti ti
nagli trzaj brige
tamo gdje jesi
tamo negdje gdje jesi

Već sam ti rekao
da neću dugo
Umjesto vile u brdima
nasljeđujem infarkt
To je živa istina

pa ti vidi
isplati li ti se
vezati uz mene
Ipak
ostavit ću hitnu
danas bez posla
Jer bit će ljeto i sutra
Propadat ćemo u asfalt
još brže
Grčevito stezati
volan
i čuditi se
kamo smo krenuli
i što to
nekontrolirano trubi

ZADNJI DAN

Crayon
Pastele nisu radile
Grizli smo ih
Sad su nam šarena lica
Docrtao sam si bradu
a tebi sunčeve pjege
i osmijeh
Malo sjedio na podu
pa se svom snagom
zaletio u zid
Ostao je stajati
Ja nisam

Danas je prvi dan kako se više nećemo vidjeti
i grozničavo tražim
bilješke za monolog/razgovor s nevidljivom tobom
Kupio sam ti knjigu
a sebi sam kupio sladoled
i ručnik za plažu

Pukle su mi japanke
kad sam krenuo po limetu
Ono s limunom nije uspjelo
ali, ajde, sad
bar izgovaram "Brazil" pravilno
Mekano i seksi
Da me bar možeš čuti
Da bar

PUT NA PRAZNIK

Dan aerobika
Udišemo vruć zrak
Pušemo staklo
Mislimo na sebe
Malo
A okolo
ljudi vrište
Govore krive stvari
i u afektu
odlaze
Lakirani su nam nokti
Osjećaji keramički
Vučemo ih nazad
Nisu to mislili
Ni mi ovo ne mislimo
ali danas je
ipak praznik
Dan aerobika

Znaš,
na karti je to samo par centimetara
Ništa strašno
Ne boj se

TRENING

Imam temperaturu
Gladim svoju snajperisticu
po glavi
Pomažem joj čistiti pušku
drhtavim rukama
/jer bole me kosti
gripa, izgleda/
Dodajem ulje
Četkicu
Utjehu
Krasopisom ispisujem
ime na metak

Pucat će u maglu
koja odavde izgleda kao more
S terase
iznajmljene kuće
Audio international
Projektor
Crossfader
Resistance

Prošetati ću uličicama
s dječjom metom na potiljku
Vježbati treba
Vjetar je idealan
Sparina na nuli
Pritisak

TURIZAM

Na dvjestotom metru
beskonačno dugog mosta
uhvatila me gospođa paranoja
Što ako vjetar pojača
ili ako nemam za mostarinu?
Ostat ćemo ovdje
zauvijek
Nisam baš najsigurniji
da to želimo
ni ti
ni ja
Ali sami smo si krivi
Kao što ni ne znamo
pljušti li žešće
iza ovog zavoja
i gdje ćemo noćas završiti

Napiši želju na papir
i zalijepi mi je načelo
Pogađat ćemo nemoguće
Nije prvi put
Nije bogami ni zadnji
Nije ni prosjek naročit
Nije to za mene

Dodi sutra kad se probudiš...
Gdje?
Čemu?

DOBRE SI VOLJE?

Pa što ako padne kiša?
Visoko smo
U blizini nema metala
samo debla
što nas čuvaju od vode
Imaš debelu majicu
i hladne dlanove
Prisloni mi ih
na leđa
cijelom površinom
i sačekaj da
zatople
Treba mi nešto
sad kad mi se
ipak čini
da ćemo pokisnuti

Radio
Puštaju monodramu
u kojoj se jedini lik
samozadovoljava
sat vremena
S kratkim pauzama
Neugodno mi je
Njegov krik krči šumu
Voda raznosi tlo
Zemlja mi se skuplja
u očima

Smetnje
Niske frekvencije
Udar groma
na par metara od nas

Noć

Kiša

Klizak asfalt

Granje

Buka

Sve u loopu

UJUTRO ĆEMO

Ujutro ćemo se resetirati
bez obzira na što naišli
Ležati bez osjećaja
dirati se bez želje
a sad smo
najbliži
Plešemo
Ležimo s osjećajem
Diramo sa željom
Jer mrak je oko nas
i nitko neće vidjeti
ovu ljubav
Niti se spojiti usnama
niti shvatiti
niti priznati
niti otići

Probudit ću se prije tebe
I ostati ukočen
Neka traje
Ne usudujem se procijeniti
koliko dugo

ISTINA

Ti

Upozoravaš?

A, samo podsjećaš...

Sami smo

Jedva su nas dočekali

a sad nas tjeraju

Baš kad sam

osjetio nešto

Udahnuo sol

ostao bez riječi

i sebe

Noćas sam

ubio čovjeka

u snu

Malenu

iritantnu spodobu

Zabio mu

skupocjenu olovku

ravno u srce

izvukao je

i probo mu vrat

Nisam mogao dočekati

da se spusti na tlo

a ja da uđem

u auto

i odem

Hoćeš me

posjetiti u zatvoru?

Možemo priljubiti

dlanove preko

neprobojnog stakla

Donijeti
velike zaključke
na interni telefon
Prisluškuju ga,
znaš to?
Svi će znati
što smo odlučili

Vratio sam se
tek kad si me pitala
jesi li loša osoba
/baš pravo pitanje
postavljeno ubojici/
Nisi
Nisam ni ja

Sjednimo na naslon od klupe
Hladno ti je?
Hoćeš jaknu?

VAKUMIRANI

Isprobajmo mirise na zglobu
Ja bi onaj što
miriše na tebe
Na zrak između nas
kad ležimo zajedno
Na vjetar
kad nevidljiva hodaš uz mene

Pa se ogrebemo
na istom mjestu
Isti tren pomislimo
na isto
Prođemo jedan kroz drugog
i ostanemo bez daha
otkucaja
mašine

Sjetit ćeš se već puta
i da ne razumiješ jezik
i ogromne zgrade
što skriva
ljepši interijer
Sjedni u najveću fotelju
i zagrlj se
Taj zrak
Ta težina
Toplina
To bi ja

Nakupovat ćemo svega
U pretrpanim
najlonskim vrećicama
sakriti se

vakumirati

SVE JE OTVORENO

Tužan sam
Učini nešto
Nekoliko puta
sam se preznojio
od jutros
Isprobavao jeku
u sobi
Izazivao grčeve

Vikao na kišu
Dozvolio da mi
se zalupe vrata
i namjerno
zaboravio ključeve
Kutije od žarulja
su savijene
Reciklirat će se
jednog dana
Možda tada
dobijem astmu
probijem membranu zvučnika
sam se uvučem
u krevet
i napravim ti mjesta

Možda navратиш
Sve je otvoreno
Zima će prespavati
u meni

SAD JE U REDU?

Dobro, zašto nisi došla?
Lijepo smo postavili stol
a ja sam se smješkao
dok mi se vilica nije ukočila
Javno se ispričao
/na razglas
bilo je glasno/
za sve učinjeno zlo
Nisam više mlad
Takve riječi ne izlaze lako
Na putu nazad
rekapitulirali smo
desetljeće kojeg se ne sjećam
uživali u dobivenom oprost
i zaspali za volanom

Probudio sam se
u tvom snu
Malo te špijunirao iznutra
a onda pospremio svijet
Sad je O.K.
Više ne sanjaš gluposti
samo lijepe stvari
ali se ujutro
ničeg ne sjećaš
Ujutro se ni ja
ničeg ne sjećam
Zato volim
ovaj posao

Ujutro se ni ja
ničeg ne sjećam

RETRO

Predivna si, Retro
Uživaš
Udišeš jučer
Izdišeš prekjučer
U remakeu djetinjstva
ispraviti ćeš greške
i nećeš doći
onu večer
Čvrsto vezana
pobjegni
Polako izvuci ruku
iz moje
Poljubi me dok spavam
i nestani
Zakopčana do grla
Pokrivenih usana
Nećemo više ništa pokušati

Lijepa si
Stavljam ti kosu iza uha
Poklanjam ti se
Uvodim mrak
Retro

I opet si sama

MOTOR TRISTEZA

METANOL

Ubrizgali si metanol
Čekali par sekundi
i eksplodirali
Ja se jako volim
mada više ništa ne vidim
mada ne znam reći
da li me išta boli
Nisam siguran
Kontroliram se dok dišem
Razmještam zvukove
u prostor oko sebe
Živi zid od kojeg
se ništa ne odbija
Prisustvujem
Lajem
Adaptiram se
Usporavam srce
Ubrizgavam metanol
Rastavljam da napravim mjesta
Pravim mjesta za rastavljene

NAPAD PANIKE

Užasno brzo tipkaš
Spretan si s prstima
Ti si odgajatelj, jelda?
Znala sam
Ja sam obožavateljica
drago mi je
Naizgled smirena
a u biti tetovirana
s unutarnje strane usana
Čitaš me kad te ljubim
kad ti gužvam uniformu
kad pred tvojim očima
skočim s palube trajekta
i uronim u napad panike
Želiš ga?
Divan osjećaj
Sve se iskrivi
jedino sam ja ravna
Svi zamuckuju
jedino sam ja tečna
Današnji horoskop
mi ide na ruku
i moglo bi se dogoditi
nešto lijepo

Ako znaš na što mislim

IRA I JA U LJETO

Ira želi spavati
a ja sam joj u sobi
Tiho ću se udaljiti
tek nakon što je
pokrijem
pomirišem kosu
i puhnem u uho
Razbistrim joj san
i unesem zvuk
Sad je sve u boji
Riječi su jasne
I ovaj san je razumljiviji
Ira
visi naglavačke nad rijekom
kopljem lovi ribe
čuje motor čamca u daljini

Ira je zaspala
a ja sam zatvorila vrata za sobom
naslonila se na njih
duboko udahnula
stavila ruke na grudi
umirila drhtava koljena

Vrata prema dvorištu
su otvorena
i sad me više ništa neće spriječiti
da se izvučem
i izgubim
Polako
Maskirana u miss Marple
uzela sam def
i proizvodim zvukove

Ljeto
me upravo odvojilo od svijeta
Bosa i sretna
uskoro se vraćam
Ali uskoro
Uskoro
Ne sad

BEZ STRUJE

Motor tristeza
obučen da boli
rotira
i trpi
Vrhovima prstiju
dotiče ti vrat
Čini puno dobra
automatski
Ugrađen u robota
Učlani se u klub
Što, dovraga, misliš
da mi radimo ovdje?

Zamijenite mjesta
"ovdje radimo"
Mada sat ujutro
nije zvonio
Opet sam prespavao

Akumulator osjećaja
je oksidirao
Oduzet sam od
struka naniže
I nije toliko loše
samo ćete me morati
pogurati ujutro
Kontakt
Tristeza
Motor

DOM ZA DJECU

DOM ZA DJECU

Dom za djecu

Malena

Motaju mi se pod nogama

Malena

Krče

Tepaju

Nemaju sjene

samo prelijep pogled

Opekline drugog stupnja

od trčanja

Štitimo ih

Ograda je puna zamki

Preko neba

je razapeta mreža

Satelitsko praćenje

vodeni žigovi po rukama

Odgoj

Odgoj

Opiru se svemu

Namjerno ne uče riječi

Namjerno pljuju hranu

Namjerno me zovu majkom

kad sam im triput rekla

da sam maćeha

ODSELILI SMO

Odselili smo
Uspio sam nagurati
sve svoje stvari u kamion
Poznati vjetar
mi ulazi u usta
suši suze iznutra
topi antibiotike
Ako odemo prije večeri
izbjegnuto ću vlagu
i još stignemo
na zabavu
Ulazimo preko reda
Zauzimamo garderobu
i plešemo do jutra

Osvajamo
skromno svijetlo je na nama
Svi će nam pomoći
da unesemo kutije
u novu kuću

ISPOD LEDA

Mogao bih te voljeti
Isus mi se zakačio za prste
Podrapao sam mu haljinu
pa smo pričali o tome
Kroz rupu u ledu
zaronili smo
a ispod utrka samo što nije počela
Gurkaju me
da te osjetim
Ne možemo se sad izvući
Već su nas prijavili za start
Na pucanj ćemo
na tren izroniti
pa pojuriti za krdom
Mogao bih te voljeti
Prihvaćam izazov
Razlika u godinama
Super izlazak
Ali pravi se da ne primjećuješ
Isusa i mene
Nas dvojicu
Ignoriraj ga
Koncentriraj se
Mogao bih te voljeti
Nije to najgore
što mi se može dogoditi

ZELENA JAKNA

Imam novu
zelenu jaknu
Opasan sam
Više nitko
neće dizati ruku na mene
Grizem
Imam ubitačan pogled
Sam svoj tjelohranitelj
Zaslužan za intiman
krvni delikt
Preusmjeren
na pravi put
Pitam vas
O čemu razmišljamo
u pauzama
dok plaćemo?

Očekujem brz
i pametan odgovor
Nemojte da prijetim
Imam novu
zelenu jaknu
Kad je zakopčam do kraja
ličim na astronauta
A vi ste Mjesec

INTERPUNKCIJE

Uredili su grad
Objesili bešumna zvona
i zapalili grane
Ovo su sretni dani
Činim ih još dužima
Preskaćemo noć
Držimo se za ruke
dok nitko ne gleda
Stišćemo prste
i više nitko
oko nas
ne pušta glas

Samo ću ja nešto reći
Rečenicu
s puno zarez
i usporavanja
a ti ćeš me
trenutno probosti

Tišina nije dobra
jer govorimo previše
Draži smo si kad je buka
i kad šutimo
Izgovorit ću samo praznine
progutati sve interpunkcije
ukočiti se
promrmljati nešto
prebaciti u krivu brzinu
zakočiti pred tvojim ulazom

AKCIJA

Akcija

Obavili smo tajno rukovanje
Progutali papirić s
naopako napisanom lozinkom
Ja sam sova
ti si vuk
on je jastreb
Zapamtite zvuk
Nije smiješno
Ovo je akcija
Sada nema mjesta prepirki

Akcija

Ugasite farove
Odavde nadalje
vozimo naslijepo
Uskoro ćemo
nastaviti pješke
pa puzati
pa se ukopati
i prerezati
telefonske žice
Možda minirati prugu
Vjerojatno napisati grafit
Nešto prepoznatljivo
i kratko

Akcija

Zauzmite položaje
Navucite rukavice
i naočale za
noćni vid
Repetirajte se

i naciljajte
Stanite u red

Sabotaža nije zabavna
ako je ne najavite
i ako preuzmete odgovornost
Nitko nema ljepše tajno rukovanje
Toliko šarenog papira
za lozinke
Nitko ne poznaje životinjski svijet
tako dobro kao mi
Mi smo akcija

Samo nas gledajte

POROD

Sjedimo na obali
Isprepletene su nam ruke
Žice vise
Nosiš kapu koja ti pokriva uši

A ja sam raskopčan

Nismo naučili francuski
Ni bacati kamenje
Ni udobno se namjestiti
Ni utopiti
Hvatam tvoje zadnje slogove
Slažem rimu
Mijenjam temu nabolje
Ti hvataš moje prve
Popravljáš mi kosu na potiljku
Kao da je važno kako izgledam iz profila

Ustajem
Ti ostaješ sjediti
Vratit ću se za koju minutu
Idem promijeniti lice

I staviti da se snima nastavak

PISMO

Ako čitaš ovo pismo
znači da sam umrla
Jednostavno puklo mi je srce
Papir i ljepilo
mirišu na mene
Ako me udahneš
oživjet ću
Ako me zgužvaš
bit ću sretna
Kolaž
sklopljen od dodira
mijenja se
čim makneš pogled

Znam da
slika ti se sviđa svaki put
I svaki put
prijetiš
da ćeš me uokviriti
Ako uokviriš ovo pismo
znači da sam bolje
Slova su mi natekla
Crte teško dišu
Datum se neprestano mijenja
Uvijek je sutra

OZLIJEDI SE

Moglo bi biti bolje
ako se ozlijediš
Možda te
shvate ozbiljno
Ovako si netaknuta
i smiješna
Podrhtavaš dok govoriš
a pozornica je
puna elektriciteta
i mikrofonije
Dim mašina
napunjena maslinovim uljem
odnijela nas je u Trope
Stroboskop ubrzao noć i dan
Tu smo već četiri tjedna
Čini se kao tren
A ti još pričaš
i izgledaš u redu
Ozlijedi se
molim te

LJUBAV DVA (2)

Volim te
i sve tvoje
simpatične nuspojave
Krivo slažeš riječi
Gubiš se u šumi
pa istrčavaš na cestu
i ubrzavaš promet
Jučer nisi
ništa rekla
Danas si
nezaustavljiva
Od previše rečenica
potekla ti je krv
iz usta
i iscurila u uši
Lomiš prste
da me čvršće zgrabiš
vježbaš ljubljenje
da me zakrvariš
Detektorom za metal
tražiš mi srce
i kako kuca
i zaustavi li se
kad me prepadneš
mjuziklom sa silovateljem
u mračnom stubištu
Brže
Ja bih sve ovo brže
Ruka mi se upalila
od trenja
s plastikom na ogradi
Potekle su suze

Postali smo roditelji
Mala ima moj osmijeh
i tvoje oči

LOŠ IZLET

Snijeg je pokidao odašiljače
i zapetljao dalekovode
a meni je auto stao
usred ničeg
Tad sam shvatio
da je bolje da nisam ni krenuo
Možda bi malo više boljelo
Možda bi mi zima
smrzla suze
pa bi izgledao kao
prekrasna mala ledenica
koja ne trepće
A i njemu bi bilo bolje
Mada ne mogu
zaključati vrata garaže
Unutra je njegov prijatelj
bubanj
i nekoliko neonskih lampi

E to je već bizarno
i iz ovog kuta nedostižno

TOČNO

Kamo je nestala Gudrun?
Trepnuo sam
i više je nije bilo
Eutanazija nije uspjela
Udahnula joj je život
Impulsima u ritmu
zaplesala je
baš kad smo očekivali
suprotno
Naučio sam rune
pronašao omiljeni fjord
popravio joj kotače
na invalidskim kolicima
Još je toplo
tamo gdje je sjedila
i naslon miriše
i mogu se kladiti
da je ostavila još koji trag
u hodniku
da nas zavara
Ali ako radim suprotno
samo ću se izgubiti
a ako ponovo trepnem
možda se vrati

Možemo pokušati

KAD GORIM

Operirano umjetno srce
kuca u krivom smjeru
Od crvene umjetne boje
ne miriše lijepo
Ovo nije dobro
Ovdje nema ništa prirodno
Koštana srž
koja ne paše
Krvna grupa
koja više nije grupa
samo nakupina posvađanih strana
Mrze se
a meni nije dobro
Zamijenili su šok
anestezijom
u ruku mi uveli
cijev i unose podatke
Ništa ne iznose
Možda se uskoro zapalim
Kad gorim
svi se prema meni ponašaju
puno pristojnije

ČOKOLADA

Neutješna miss svijeta
s teškim crnim izrastom
Potrganim ključem ukradenog auta
Izdajničkim lakom za nokte
koji nije odradio svoj dio
Zaprljala si je lice čokoladom
Napravila crtu što prolazi
između grudi
i gubi se u daljini, pa izvire i leti u zrak
Imamo prešutni dogovor o nenapadanju
Ona me neće mrziti
a ja se neću zaljubiti
niti lagati da nisam

Ljubomorna miss svijeta
spava u ljubičastoj sobi
mada joj ta boja
nekako nije za cure
Naučila je skinuti me
prije nego odbijem
dok još vrištim da ću biti njena
i budno pratim čokoladni put

Neću se zaljubiti
Obećala sam

ZLO

Spavanje, slapovi i rijeke
Više me ne možete uvjeriti
da budem dobar
Danas to ne ide
Škripim vratima
Ostavljam ih otključana
Napišem poziv
Sakrijem se
i čekam
Zlo
Nisam dobar
I sam se čudim
svom blagom pogledu
pa se mrštim
ogledu
u nožu za mazanje
maslaca
Zlo
Kažem vam ja

PESAH

KOLIKO MI JE SVE OVO VAŽNO

Pesah u našoj kući
Ograda je svježe obojena
Jezik mi je opečen
pa se ne ljubim s rodbinom
Samo hodam oko stola s hranom
i skrivam dlanove
Maloprije sam uhvatio ogradu
Otpio žlicu vrele juhe
i praznik je odjednom postao
manje važan

Gledam kroz prozor
Vani je proljeće
Moj pesah i ja
uzajamno se tješimo
U džepu čuvam kamen
što mi ga je jutros dao ujak

MJESTO ZA MENE

Pesah u tvojoj kući
a nisi me pozvao
Mada sam stajala kod ograde
kad ti je došla rodbina
Danas nisam nevidljiva
ali neću se nametnuti
Neću čak ni reći
da mi je žao
Ipak, kad ste otišli
izvukla sam moj najdraži kamen
i potpuno promašila prozor
pa od srama pobjegla
Sad mi nedostaje
Njime sam razbijala orahe
i na fasadu škole
napisala da te volim

Taj tvoj pesah i ti
tu nema mjesta za mene
Za blagdane sam obično
ljuta, cvatem

LAK

Uopće nisam bijel
Ponekad mucam
Ponekad se zaigram acetonom
pa popijem lak
Ali ne traje dugo

Snare
Odzvanja poput pucnja
Smijeh
Odzvanja poput *snarea*
Nikad te više neću rasplakati
jer tvoj plač
odzvanja poput smijeha
i teško je razaznati
kako si

Do koljena u kreću
Negiram da sam bijel
Lako zapaljiv
i odrastao
trčim ti u susret
a zapravo se povlačim
Lako se izvučem
i opet teško upadam
Udaram se po prstima
jer volim da su mi nokti crni
A popio sam sav lak

Nisam te ni ponudio
Nisam uopće

TVOJ DAN

Ovo je trebao biti moj dan, dovraga
Spremam se za njega već mjesecima
Vježbam grimase da sakrijem ponos
i govor da se naučim
Samo je dodir,
molbu,
daleko
Iza ugla
Kroz modem
Kroz bol
Kroz rat
Pa kako je
odjednom
postao tvoj dan?

Nismo se tako dogovorili

UČINITE KAKO KAŽEM

Besplatan sprovod

Što će mi to?

Riječi okrenute naopako

Izvor

Sol

Ukrajina

Rapid

Ti znaš da

moja pažnja nikad nije pazila na mene

Srećom

ima mene da pazim na nju

Avio karte

besplatne za krivi smjer

Što će mi to?

Put na prepad

Pratite Don

Istecite

Tako smo lakši

PORTUGAL GORI

Portugal gori
a ti bi išla tamo
Shvaćaš li uopće
koliko je to opasno?
Dugačak je put
jezik je pretvrd
i možda
možda ti izgore prsti
Kako ćemo ih onda spojiti?
Ništa te neću razumjeti
kad počneš vikati

Portugal gori
Čekam te na plaži
Skupljam staklo na hrpu
pa kad svane
bit ćemo uočljiviji
Naoružani
ljubitelji lasera
Godi nam ta umjetna pažnja
Dogovaramo se za ostanak
jer odlazak je spriječen
Portugal plamti
i sigurno je jedino
u vodi do koljena

BORBA ZA VLAST

Izgubio sam ruke
u borbi za vlast
Osim toga nema većih žrtava
Samo je jednom dječaku
metak prošao kroz obraz
ali je dobro
Već se smije
i radi što ne smije

Osjećam da je netko noćas
bio ovdje
Neprijatelj se uvukao
kopao mi po uniformi
i zaspao u mom
vojničkom kaputu
Jutros sam našao
toplinu u njemu
Tragove čizama uz krevet
Poruku urezanu u stol
Kraticama

Mislim da mi želi reći
da me ne voli
To je u redu
Nisam ni ja baš lud za njim

DOBAR KRAJ

Dobar kraj
Riječju: remen, strah
Aktivni ugljen
Tekući plin
Crni ruski prah

Dobar kraj
Znam taj okus
Popravljam se u hodu
i nikad
ne zaboravljam tekst

Loš kraj
Lošiji nego dobar kraj
Al' zdraviji
nego ti isti trenuci
promatrani iz daljine
Iz daljine mi nedostaješ
Iz blizine se trudim
razbiti monotoniju krajeva
za

Dobar kraj
Po svojoj prilici
jedan od posljednjih

Sanjin Đukić

Rođen 1977. u Zagrebu. Poeziju objavljuje u Quorumu i Vijencu. Objavio: *Zadnji je prvi* (pjesme, 2003) i *Radost* (pjesme, 2004).

Biblioteka Mali rakun

knjiga 6

Sanjin Đukić

RADOST

© 2004 Sanjin Đukić

© za elektroničko izdanje: Društvo za promicanje književnosti
na novim medijima, 2004, 2015, 2016

Izdavač

Društvo za promicanje književnosti
na novim medijima, Zagreb

Za izdavača

Aleksandra David

Urednik

Krešimir Pintarić

Fotografija

© Domagoj Lozina

ISBN 978-953-6924-20-2 (HTML)

ISBN 978-953-345-471-9 (EPUB bez DRM)

ISBN 978-953-345-472-6 (PDF)

ISBN 978-953-345-473-3 (MOBI)

**Knjiga je objavljena uz financijsku potporu
Zagrebačke banke d.d.**